

A boszorkánymulatságból elhozott arany poharak

Vót egy bakter Buzitán. Hát ahogy éccaka járkált a falun, hát a határtúl egy hatlovas hintó gyűtt. Megálltak a bakter mellett, oszt aszonták neki:

– No, öregem, újjön fel!

Mikor felült, hát elvágattak vele. Hol találta magát éppen: a tornai várba. Nagy mulatság vót ott, ettek-ittak. Ő oszt kapta magát, oszt kiment a várba. Széjjelnézett. Hát bement egy istállóba. Ahogy bemegegy az istállóba, há' mit lát: a lovak ettek, két ember meg parazsat rakott a lovak elibe. A lovak ropogtatták. Hát asszongya, aki gondozta a lovakat:

– Farto Kalocsai!

Akkor a ló meffordút, oszt elnyerítette magát. A bakter igen megijjedt. Akkor osztan kapta magát, oszt bement. Bement a mulatságba. Ett is. Akkor osztan három arany pohárt a zsebébe rakott, gondolta, hogy hazaviszi a felségének. Mikor osztán reggel fele hazavitték, akkor asszongya az asszonynak:

– No asszony, hoztam én neked három arany poharat!

– Nocsak, hagy lássuk! – mongya az asszony.

Veszi ki a zsebéből, hát három lókörom vót ott.